

Sygn. akt VII U 152/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

Przewodnicząca – SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2019 r. w Warszawie

sprawy T. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek odwołania T. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 31 października 2017 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. decyzją z dnia 31 października 2017 r. znak (...) na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, określił wysokość zadłużenia ubezpieczonego T. S. z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od lutego 2008 r. do lutego 2016 r. w wysokości 3 600,58 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 2 812,00 zł, ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2008 r. do lipca 2016 r. w wysokości 4 125,49 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 3 328,00 zł, na Fundusz Pracy za okres od października 2009 r. do listopada 2010 r. w wysokości 609,78 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 471,00 zł. W uzasadnieniu ww. decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest zobowiązany według zasad wynikających z przepisów obliczać i opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy (decyzja ZUS z dnia 31 października 2017 r. – akta rentowe).

T. S. w dniu 29 grudnia 2017 r. złożył odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego zaskarżając ją w części, tj. w zakresie nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy w okresie od 10 marca 2008 r. do 13 listopada 2012 r. Jednocześnie ubezpieczony wskazał, że zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia w którym stały się wymagalne. Za moment wymagalności przyjęć należy dzień w którym składki winny zostać uiszczone przez płatnika. W ocenie odwołującego składki za okres od 10 marca 2008 r. do 13 listopada 2012 r. uległy przedawnieniu, bowiem decyzję doręczono 13 grudnia 2017 r. (odwołanie k. 3 – 4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w odpowiedzi na powyższe odwołanie wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu pełnomocnik organu rentowego powołał argumentację analogiczną, jak w treści zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że odwołujący prowadził działalność gospodarczą

w okresie od 18 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008r., od 12 października 2009 r. do 15 listopada 2010 r., oraz od 23 listopada 2015 r. do chwili obecnej. Zawiadomieniem z dnia 24 listopada organ rentowy poinformował płatnika o wszczęciu postępowania, mającego na celu wydanie decyzji określającej wysokość zadłużenia. W dniu 9 stycznia 2017 r. do odwołującego wysłano zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego, a następnie w dniu . W odpowiedzi na zarzut przedawnienia zgłoszony w odwołaniu przez ubezpieczonego, organ rentowy podniósł, że bieg terminu przedawnienia należności zawieszają się z dniem wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, do dnia uprawomocnienia się decyzji. W niniejszej sprawie zawiadomienie o wszczęciu postępowania dotyczącego okres od lutego 2008 r. do lipca 2016 r. zostało doręczone w dniu 3 grudnia 2016 r. Pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. odwołujący został poinformowany o zakończeniu postępowania dowodowego. Ubezpieczony nie wniósł żadnych dowodów, ani nie złożył wyjaśnień w sprawie. Wobec powyższego organ rentowy wydał w dniu 31 października 2017 r. zaskarżoną decyzję. Natomiast należności określone w decyzji nie uległy przedawnieniu z uwagi na zawieszenie biegu terminu przedawnienia w okresie od 3 grudnia 2016 r. (odpowiedź na odwołanie k. 5 – 6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony T. S. prowadził działalność gospodarczą w okresie od od 18 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008r., od 12 października 2009 r. do 15 listopada 2010 r., oraz od 23 listopada 2015 r. do chwili obecnej.

T. S. jest zameldowany pod adresem J. ul. (...), (...) T., zmienił miejsce zamieszkania na adres ul. (...), (...) T. po zawarciu związku małżeńskiego w dniu 6 maja 2017 r. Ubezpieczony nie dokonał zgłoszenia zmiany adresu zamieszkania w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. (zeznania świadka M. S. k. 46 – 47 a.s., zeznania świadka H. S. k. 50 – 51, zeznania odwołującego T. S. k. 52 a.s.).

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne T. S. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zostało wysłane przez organ rentowy pod adres : ul. (...), (...) T.. Przesyłka zawierająca ww. zawiadomienie została odebrana w placówce Poczty Polskiej w dniu 3 grudnia 2016 r. (bezsporne, a nadto dowód: zawiadomienie ZUS z dnia 24 listopada 2016 r. – akta rentowe, potwierdzenie odbioru zawiadomienia ZUS z dnia 24 listopada 2016 r. – akta rentowe).

Pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. ZUS zawiadomił o zakończeniu postępowania dowodowego i wyznaczył 7- dniowy termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, przesyłka została odebrana przez ubezpieczonego w dniu 10 stycznia 2017 r. (zawiadomienie ZUS z dnia 9 stycznia 2017 r. – akta rentowe, potwierdzenie odbioru zawiadomienia ZUS z dnia 9 stycznia 2017 r. – akta rentowe).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. ustalił, że wysokość zadłużenia płatnika T. S. z tytułu nieopłaconych składek na dzień 31 października 2017 r. wynosi:

- na ubezpieczenie społeczne za okres 08/2012 r. - 02/2016 r. w kwocie 3 600,58 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 2 812,00 zł,
- ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2008 r. do lipca 2016 r. w wysokości 4 125,49 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 3 328,00 zł,
- na Fundusz Pracy za okres od października 2009 r. do listopada 2010 r. w wysokości 609,78 zł wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 471,00 zł.

Decyzja została odebrana przez matkę odwołującego H. S. w dniu 3 listopada 2017 r. (bezsporne, a nadto dowód: decyzja ZUS z dnia 31 października 2017 r. – akta rentowe, potwierdzenie odbioru decyzji ZUS z dnia 31 października 2017 r. – akta rentowe)

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, ubezpieczony złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 29 grudnia 2017 r., k. 3 – 4 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach rentowych odwołującego oraz na podstawie zeznań świadków: M. S., H. S. oraz odwołującego, które Sąd uznał za wiarygodne w świetle pozostałego materiału dowodowego. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Sąd miał również na uwadze, że odwołujący w swym odwołaniu, ani w trakcie postępowania nie kwestionował wysokości należności z tytułu nieopłaconych składek oraz nie składał dodatkowych wniosków dowodowych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie T. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w W. z dnia 31 października 2017 r. znak (...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia. Jeżeli więc odwołanie spełnia wymagania art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. oraz zostało złożone w sposób i w terminie określonym w art. 477⁹ § 1 k.p.c., to organ rentowy przekazuje je niezwłocznie właściwemu sądowi. Jedynie, gdy organ rentowy uznaje odwołanie w całości za słuszne, to może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję i w tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu (art. 477⁹ § 2 zdanie drugiej i trzecie k.p.c.). Czynność podjęta przez ubezpieczonego na piśmie lub do protokołu w terminie do złożenia odwołania, z której wynika, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego, należy zakwalifikować jako odwołanie od decyzji (art. 477⁹ § 1 k.p.c.) (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 marca 2017 r., III AUa 430/16). Zasadniczą kwestią dla rozpoczęcia biegu ustawowego, miesięcznego terminu do wniesienia odwołania ma doręczenie odpisu decyzji, od którego określony wyżej termin rozpoczyna bieg. W przypadku braku skutecznego doręczenia odpisu decyzji wskazany wyżej ustawowy, miesięczny termin do wniesienia odwołania w ogóle nie rozpoczyna swojego biegu. W takiej sytuacji za datę doręczenia uznać należy dzień, w którym adresat faktycznie otrzymał decyzję lub się z nią zapoznał (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 października 2015 r., III AUa 674/15).

W orzecznictwie wskazuje się również, że w odrębnym postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych postępowanie o przywrócenie terminu w odniesieniu do odwołania, czyli pisma wszczynającego postępowanie, nie jest stosowane. Sąd z urzędu, w trakcie wstępnego badania sprawy, dokonuje nie tylko sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także - w przypadku stwierdzenia opóźnienia - ocenia jego rozmiar oraz przyczyny. Zaznacza się, że możliwość usprawiedliwienia opóźnień w złożeniu odwołania od decyzji organu rentowego w przypadku wykazania, że nie wynikało ono z winy ubezpieczonego, przy czym sąd ma dyskrejonalną możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2010 r., II UK 404/09; także wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 23 września 2014 r. III AUa 531/14).

Kierując się prezentowanymi wyżej poglądami judykatury odnośnie interpretacji art. 477⁹ § 1 k.p.c. oraz mając na względzie stanowiska stron oraz fakt, że odwołanie od skarżonej decyzji, wydanej w dniu 31 października 2017 r., zostało wniesione w dniu 29 grudnia 2017 r., Sąd Okręgowy w niniejszym postępowaniu badał przyczyny zaistniałego opóźnienia. Odwołujący stał na stanowisku, że korespondencję kierowaną przez organ rentowy odbierała jego matka

lub ojciec i przekazywali mu ją kilka dni później, w związku z tym ubezpieczony zapoznawał się z nią dopiero po jakimś czasie z uwagi na konflikty rodzinne i nie utrzymywanie bliskich kontaktów z rodzicami.

Sąd zważył, że to odwołujący we własnym interesie jest obowiązany dbać o swoje sprawy i powiadamiać organ rentowy o zmianie miejsca zamieszkania. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w W. kierował korespondencję pod właściwy adres, który został podany przez ubezpieczonego: ul. (...), (...) T., dlatego też organ rentowy z tego tytułu nie odpowiada za powstałe opóźnienia w możliwości zapoznania się z korespondencją.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołujący nie ponosi win, za opóźnienie w złożeniu odwołania, gdyż zaistniały przyczyny niezależne od odwołującego, uniemożliwiające złożenia odwołania w przepisany terminie. Ubezpieczony korespondencję otrzymywał z kilku – kilkunastodniowym opóźnieniem, wówczas gdy przekazali mu ją rodzice, którzy odbierali ją za niego. Sąd uznał, że wynikłe stąd opóźnienie nie wynikało z winy ubezpieczonego, nie było ono nadmierne, dlatego Sąd potraktował spóźnione odwołanie tak, jakby zostało wniesione w terminie.

W drugiej kolejności Sąd zważył, że zgodnie z dyspozycją art. 46 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 963 ze zm., dalej: ustawa systemowa) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy a także przysyłać deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacać składki za dany miesiąc.

Zgodnie z przepisem art. 23 ust. 1 ustawy systemowej od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2015, poz. 749 ze zm., dalej: o.p.).

Na zasadzie art. 32 ustawy systemowej, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Wskazać również należy, że zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 zd. 2 ustawy systemowej, w przypadku opłacania składek po terminie płatnik składek obowiązany jest do obliczenia i zapłaty odsetek za zwłokę, przy czym odsetki te obliczane są od dnia następującego po dniu upływu płatności składek (art. 23 ust. 1 ustawy systemowej). Na mocy delegacji art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy systemowej, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach rozliczania składek uregulowane zostały rozporządzeniem Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2008, Nr 78, poz. 465 ze zm.).

Obowiązek naliczenia odsetek za zwłokę nie jest zależny od okoliczności powstania zaległości składkowej, ani od woli stron stosunku ubezpieczeniowego. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne wynikają ze zobowiązania powstającego z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą powstanie takiego zobowiązania. Obowiązek samoobliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych (oraz wysokości odsetek) ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych. Inaczej rzecz ujmując, nieopłacona w ustawowo określonym terminie składka na ubezpieczenie społeczne powoduje powstanie od tej daty zaległości składkowej z mocy samego prawa (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I UK 126/06, OSNP 2007 nr 21 - 22, poz. 331; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia

2008 roku, I UK 187/07, OSNP 2009/7-8/104, uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 13 maja 2009 roku, I UZP 4/09, OSNP 2009/23-24/319).

Bezspornie – w okresie od lutego 2008 r. do lutego 2016 r. na odwołującym, spoczywał obowiązek obliczania, rozliczania oraz opłacania należnych składek za ubezpieczenie społeczne, natomiast od lutego 2008 r. do lipca 2016 r. na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy, oraz od października 2009 r. do listopada 2010 r. na Fundusz Pracy. Wbrew powyższemu obowiązkowi, odwołujący nie opłacił składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy należnych za wskazane powyżej okresy. Odwołujący nie kwestionował również wysokości powstałych z tego tytułu zaległości, w swym odwołaniu od przedmiotowej decyzji ubezpieczony podniósł jedynie zarzut przedawnienia składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 10 marca 2008 r. do 13 listopada 2012 r.

Odnosząc się do podniesionego przez odwołującego zarzutu przedawnienia Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, iż należności składkowe za ten okres nie uległy przedawnieniu. Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Powyższy 5 - letni termin przedawnienia należności z tytułu składek został wprowadzony od 1 stycznia 2012 roku na mocy nowelizacji ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dokonanej w art. 11 pkt 1 ustawy z 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r., nr 232, poz. 1378). Jednocześnie w art. 27 ust. 1 ustawy systemowej przewidziano, że ów 5-letni okres przedawnienia (krótszy od obowiązującego do 31 grudnia 2011 roku 10-letniego okresu przedawnienia) stosuje się do składek, których bieg przedawnienia rozpoczął się (tak jak w niniejszej sprawie) przed 1 stycznia 2012 roku.

Należy ponadto zaznaczyć, iż zgodnie z art. 24 ust. 5a, 5b i 5e-6 ustawy systemowej zawieszenie terminu przedawnienia następuje w przypadku:

- 1) zawarcia umowy w przedmiocie rozłożenia należności z tytułu składek na raty - od dnia zawarcia tej umowy do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty;
- 2) podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony - od dnia podjęcia tej czynności do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.
- 3) wystąpienia zagadnienia prawnego, od którego uzależnione jest wydanie decyzji, a którego rozstrzygnięcie należy do właściwości innego organu lub sądu - do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata;
- 4) wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna;
- 5) śmierci spadkodawcy - od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.

Przechodząc do omówienia przepisu art. 24 ust. 5f ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wypada zaznaczyć, że wedle tego przepisu, zawieszenie biegu terminu przedawnienia zależy od wszczęcia postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia i następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie, zaś prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia. Prościej rzecz ujmując, stosownie do treści art. 24 ust. 5f ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia rozpoczyna zawieszenie biegu terminu przedawnienia składek objętych tą decyzją i stan ten kończy się z dniem jej uprawomocnienia (por. wyrok SA z dnia 19 września 2017 r., III AUa 47/17, LEX nr 2379135). Sąd ubezpieczeń społecznych może więc stwierdzić przedawnienie składek tylko wtedy, jeśli nastąpiło ono przed wydaniem decyzji wszczynającej postępowanie o ustalenie podstawy wymiaru składek lub obowiązku ich

opłacenia (wyrok SN z dnia 29 maja 2013 r., I UK 613/12, OSNP 2014, Nr 3, poz. 44, wyrok SN z dnia 29 stycznia 2007 r., II UK 116/06, OSNP 2008 nr 3-4, poz. 47).

Nie ulega wątpliwości w ocenie Sądu, że organ rentowy doręczając odwołującemu w dniu 3 grudnia 2016 r. zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek spowodował zawieszenie biegu terminu przedawnienia w rozumieniu art. 24 ust. 5f ustawy systemowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, należności z tytułu składek objęte zaskarżoną decyzją ZUS z dnia 31 października 2017 r. znak (...) nie uległy przedawnieniu.

W związku z powyższym Sąd uznał, że nie została skutecznie zakwestionowana prawidłowość decyzji z dnia 31 października 2017 r., gdyż strona odwołująca zarówno w toku postępowania przed organem rentowym jaki i w postępowaniu sądowym nie przedstawiła dowodów przesądzających o wadliwości zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd - na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)